

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Directorivm Inqvisitorvm F. Nicolai Eymerici Ordinis
Prædicatorum**

Nicolaus <Eymericus>

Venetiis, 1607

Praecunctis. ij. Clem. iiiij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13589

postposita, predicatores questuarios à predicatione
nisi officio (quod adipos nullatenus pertinet), quo
rum inter est tantum charitativa subsidia simpli
citer petere, ac indulgentiam, si quam forte ha
bent expondere) liberam vobis, & singulis vestris
concedimus, auctoritate presentium, facultate.

Ceterum si forte (quod non credimus) aliqui
cuiuscunque conditionis huic negotio vobis co
missio, se opponere, seu illud presumpti aliquia
tenus impedit: vt nō possit procedi libere in eo
dem: imo nisi requisiti illud fuerint, & iuxta
officium, & posse suū singuli iuuent studiosē:
contra eos tanquam hæreticorum fautores, & de
fensores, secundum sanções Canonicas, freti
eadem auctoritate, intrepide procedatis.

Denique vt circa præmissa plenè vobis, & sin
gulis vestrum coercionis expedita, & inuiolabilis
ad sit auctoritas, volumus, vt ea omnia ut ille
exequamini, inuocato (si opus fuerit) auxilio bra
chij sacularis, Contradictores per censuram ec
clæsticam appellatione postposita compescen
do. Non obstantibus aliquibus priuilegijs, vel in
dulgentijs quibusunque personis, cum suis con
ditionis, dignitatis, vel gradus, religionis, vel ordi
nis, & praesertim Cisterciens. Prædictorum Mi
norum, seu Eremitarum, sive communitatibus
vel vniuersitatibus ciuitatum, & locorum, specia
liter vel generaliter, sub quacunque verborū ex
pressione vel forma à memorata fede concessis,
vel in posterum cōcedendis: Etiam si dicatur in
illis, quod eis per alias litteras totum de verbo
ad verbum tenorem non continentis priuilegio
rum vel indulgentiarum ipsarum, nequeat dero
gari: Et illis maximè priuilegijs, & indulgentijs,
quibus ab ipsa sede concessum est aliquibus seu
concedetur deinceps, quod excommunicari, vel
iporum terræ supponi non possint ecclesiastico
interdicto, aut quod prædictorum, vel aliorū quo
rumlibet ordinum fratres, ad executiones nego
torum, aut ad citationes quorūlibet, sive de
nuntiationes, sententiārū excōmunicationis,
suspensionis, vel interdicti, auctoritate litterarum
Apostolicarum minime cogi possint, nisi de ip
sorum ordinib, priuilegijs, vel indulgentijs, eis
sup hoc à sede concessis eadem habeatur in eis
deinde litteris mentio specialis: cum ex huiusmodi
vel alijs priuilegijs, vel indulgentijs nullum uobis
in tāo pietatis negotio, velimus obstaculū inter
poni: Et cōstitutione de duab, dictis edita in Cō
cilio generali. † Datū apud Montem Flacon
v. Calen. Aug. Pontificatus nostri anno primo.

Clemens IV.

G Lemens Episcopus seruus seruorū Dei,
Dilectis filiis Fratribus ordinis Prædi
catorum Inquisitoribus hæreticā prau
tatis, in regno, & dominio charissimi in Christo
filii nostri Iulifris Regis Aragonū deputatus au
ctoritate Apostolica, & in posterum deputandis
Salutem, & Apostolicam benedictionem.
Præcunctis nostrā mentis desiderabilibus
&c. sicut in præcedentī immediatē. Datum Peru

A sij sexto nonas Octobris, Pontificatus nostri an
no primo.

Quia vero in prædictis duobus priuilegiis Vr
bani, & Clemens, sequens clausula, quæ dirigitur
Inquisitoribus, cotinetur: *Vobis autem pro hu
iusmodi negotio laborantibus, illam peccatorum re
niam indulgemus, qua succurrentibus terre sanctae
in generali Concilio † est concessa,* Idecirco, b ut vi
deatur que est illa indulgentia, quæ conceditur †

B ^{† Concessit} In In. III. in cō
quisitoribus in negotio fidei laborantibus: scien
tia generali, quod in capitulo, Ad liberandam terrā li Lateranen
sanctam extra de Iudeis, & Sarracenis, in parte Rome habi
decisa, vt notat Hostien. in lectura, habetur sic. mi. 1215.

Ad liberādam terram sanctam, & infra. Nos
ergo de omnipotens Dei misericordia, & beato
rum Apostolorum Petri, & Pauli auctoritate cō
fisi, & ex illa quam nobis, licet indignis, contulit
Deus ligandi atque soluendi potestate: omnibus
qui labore istum in proprijs personis subierint
& expēs, plenam suorum peccaminum, de qui
bus fuerint veraciter corde contriti, & ore cōfes
si, veniam indulgemus, & in retributionem iusto
rum, salutis æternæ pollicemur augmentum: Eis
autem qui non in personis proprijs illuc accesse
rint, sed in suis dumtaxat expensis, iuxta faculta
tem & qualitatem suam viros idoneos destinare
rint: Et illis similiter, qui licet in alienis expensis
in propriis rāmen personis accesserint, plenā suo
rum cōcedimus veniam peccatorum. Huiusmo
di quoque remissionis volumus, & concedimus
eis participes, iuxta qualitatem † subsidij, & de
al. quantita
uotionis affectum, omnes, qui ad subuentiōnem tem.
ipsius terræ de bonis suis congrue ministrabunt
aut circa prædicta cōsilium, & auxilium impēde
rint opportunum: Omnibus etiam piē profici
scēntibus in hoc opere in communī sanctā, &
vniuersalī synodus orationum, & beneficiorū
suorum suffragium imp̄artitur, vt eis dignē pro
ficiat ad salutem.

Ex prædictis omnibus clare patet, quod Inquisitores
dum laborant in eorum officio sancto, suorum plenam
peccatorum veniam consequuntur.

COMMENT. XXII.

PRAE cunctis.) Edidit Clemens IIII. anno Do
mini 1265. eisdem penitus uerbis, quibus Vrbi stus promul
ganus IIII. prædecessor paulo ante ediderat; vide
tur enim fuisse mos uetus in temporibus cum ita res
postulabat, vt in principio Pontificatus quilibet Ro
manus Pontifex cōtra hæreticos, & Ecclesiæ rebel
les leges promulgaret, vt eos suppliciorū, & pena
rum acerbitate a tanto criminis amonaret, & ad ec
clesiæ gremium reduceret. Has autem leges interdī
cto prædecessoribus acceptas nullis mutatis verbis
(nisi occasio suaderet) edebant, vt me etiam verē
docuit Illusterrimus, Iulius Antonius Sanctiorius
sanctæ Seuerine Cardinalis, generalis Inquisitor,
vir singulari pietate, & eruditio: quæ consuetudo
vt ex antiquis Pontificiū rescriptis colligo, tūc ma
xime uiguit, cū Albigēs, Pauperes de Lugduno, et
cateri eius sectę hæretici ab hinc feri trecentis annis

I 2 pacem

A

Urbanus IIII.

Olim ter in
anno hereti
ci anathema
tizabantur.

pacem Ecclesiae perturbabant.
Illud etiam olim fuit in 1750, ut ter in anno solēni ritu heretici cuiuscumque secl & anathematizaretur, videlicet in die Cenae Domini, Ascensionis, & in festo Dedicationis basilicarum Petri, & Pauli, ut notat glossa Ioan. Andr. in Clemen. dudu. verbosolemnies de iudicij, & idem Ioan. And. in c. vt officium. in prin. de heret. li. 6. & Ioan. Monachus in glossa supra extrauag. Bonifacij ostiavi incip. Rem non nouam. tit. de dolo, & contu. inter communies, in verbo, Solemnies dies quibus tandem ritibus (ut arbitror) successit processus Bullæ, qua dicitur in cena Domini, qua annis singulis in die Iouis sancta coram summo Romano Pontifice legitur. qua in primis heretici universi anathematizantur: nam versus huic Bullæ (ut breuiter id moneam) tametsi non videatur multum antiquus, ut putat Domin. Sotus lib. 4. Senten. distin. 22. que folio 2. art. 3. ver. Hec autem Bulla cum nec S. Thomas, nec Eymericus, nec alii veruistores auctores eius meminerint, sed a tempore Martini quinti, circa annum Domini 1420. quo tempore Bohemorum heres in Concilio Constantiensi fuerunt damnatae, capite videatur, ac de ea mentionem ita faciant Paulus secundus, & Sixtus quartus quibusdam rescriptis incipientibus. Et si dominici gregis. Post Leo decimus aduersus Lutherum eam auxit, ac deine Paulus tertius, & ceteri Romanii Pontifices donec ad Gregorium XIII. qui nunc feliciter regnat, continua serie peruenias, tametsi inquam versus huic Bullæ, non videatur Sotus multum antiquus, considerata tamen antiqua anathematizandi hereticos consuetudine veruistorum rarer poterit, quam Sotus forte minus uere putauerit: quod efficiat fieri probari potest ex textu in dicta Clemen. Dudit de iudicij, ubi scriptum est ita: Etiā extra dies solemnies, in quibus Romani Pontifices pro celsis cōsueuerūt facere generales. Quae verba etiā ponuntur in dicta extrauagan. Rem non novam, de dolo, & contu. & glossa in dicta clemen. Dudit verbo: Generales recte adnotat hos generales p̄fus fieri contra hereticos, credentes & ceteros huic.

Origo. Bullæ
qua adiicitur
in cena Do-
mini venu-
stior est quā
putauerit So-
tus.

Atque ex dictis desines mirari, si quandoq; iniunias multa Pontificum rescripta de pñnis heretici corum aduersus hereticos edita eisdem s̄pē verbis concepta. nam circa eandem rem idem modus solitus erat seruari à diversis Romanis Pontificibus. Idcirco ut videatur quā est illa indulgentia, quā conceditur terra Sancta succurrentibus.) Ut hac intelligatur, obseruandū est Innocentii tertium in Concilio generali Lateranē. Romæ apud Lateranum habito anno Domini 1215. pro recuperanda terra Sancta multum laborasse, magna priuilegia, & ingentes indulgentias concessisse Crucisfignatis, id est illis, qui vel in proprijs personis, vel aliter id negotium iuissent. Quae res multis verbis narratur in fine Concilij Lateran. ubi ponitur expeditio pro recuperanda terra Sancta, quam refert Hostiensis in c. Ad liberandam extra de judeis, et Sarace. Eymericus hic ex Hostiensi eam solum partē retulit (ut apparet) quā suo insituto conueniebat. Atque hoc est quod dicitur esse in parte decisā id est in ea parte, quam ab flutū Decretalium compilator a dicto cap. Ad liberandam exrra de Indeis.

B Rbanus Episcopus seruus seruorum Dei. Dilectis filiis Fratribus ordinis Prædicatorum Inquisitorib. hereticæ prauitatis in regno, & domino charissimi in Christo filij no-

stri Illustris Regis Aragonum deputatis à Sede Apostolica, & in posterum deputandis, Salutem & Apestolicam benedictionem.

C N Inquisitionis negotiū cōtra damnata hæresim prudentiē vestrā commissum impediri (quod absit) propter aliquorum astutiam, vel ē retardat contingent; vobis auctoritate prelentiū indulgemus, ut nullus sedis Apestolica delegatus, vel subdelegatus ab eo conseruator, aut etiā executor à sede Apestolica deputatus eadē, seu etiam deputandus, in vos, vel quatuor notarios siue scriptores vestros, super his vobis fideliter obsequentes, quamdiu in prosecutione huiusmodi Apo- di negotiū vos, & ipsi fueritis, possit excommuni- cationis, vel suspensionis, aut interdicti sententia, promulgare, abique speciali mandato prædicare sedis, faciente plenam, & expressam de hac indulgentia mentionem: decernentes irritum, & inane, si secus fuerit attentatum. Nulli ergo omnino hominū licet hanc paginā nostrę concessio- nis, & cōstitutionis infringere, vel ei ausu tem- rario contrarie. Si quis autem hoc attentare p̄- sumperit, indignationem omnipotentis Dei, & beatorum Petri, & Pauli Apostolorū eius, se no- uerit incursum. Dat. apud Montem Flaconē ii. Nonas Aug. Pontificatus nostri anno primo.

Urbanus IIII.

Inquisitores, & eorum socij mutuo se possunt ab soluere ab excommunicatione, & irregularitate, in casibus de quibus hic.

D Rbanus Episcopus seruus seruorum Dei, Dilectis filiis Fratrib. ordinis Pre- dicatorum, Inquisitoribus hereticæ pra- uitatis in regno, & domino charissimi in Chri- sto filij nostri Illustris Regis Aragonum depu- tatis, à sancta sede Apestolica, & in posterum depu- dis, Salutem, & Apestolicam benedictionem.

E Vt negotiū fidei valeat liberis promouere, vobis auctoritate prelentiū indulgemus, vīsi vos, & fratres vestri ordinis socios uellos, ex communicationis sententiam, & irregularitatē incurrire, aliquibus casibus ex humana fragilitate contingat, vel recolatis etiam incurrisse, qā propter iniunctum vobis officium ad Priorēs uestrōs de leui super hoc recurrere nō potestis, mu- tuos vos sup his absoluere, iuxta formā Ecclesie, & uobisq; auctoritate nostra dispensare possitis in casi-